

РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разгледа докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20211110207381 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 5 от 19.04.2021г., издадено от КК.Б.Д – Главен секретар на Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ), гр. София, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ, на Г. ХР. СТ., в качеството му на Главен секретар на Министерство на земеделието, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

Недоволен от НП е останал Г.С., който го обжалва в срок. В жалбата излага съображения против обжалвания акт. Сочи, че липсва достатъчно ясно описание на нарушението, което се изтъква като съществено процесуално нарушение, както и че не е доказано, че към посочената в наказателното постановление дата електронната услуга не е била достъпна и по електронен път. В обстоятелствената част на постановлението не била посочена нарушената разпоредба. Твърди се, че е извършено само формално позоваване на нарушенията, както и нарушението по т. 4 от НП не се отличавало от нарушенията, визирани в предходните точки, които били квалифицирани като маловажен случай. Сочи се, че със заповед на Министъра на МЗГХ са определени документи, които се изготвят и/или на хартиен носител с оглед тяхната специфика. Релевирани са доводи, че в

ДАЕУ са входирани заявления за разработване на електронни форми за административни услуги с дата, предхождаща тази на съставения АУАН. Прави се искане обжалваното НП да бъде отменено. При евентуалност се излагат съображения за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от юрк. Димитров. Процесуалният представител на въззиваемата страна изразява становище, че НП следва да бъде потвърдено като издадено при спазване на материалния и процесуалния закон. Сочи, че при определяне на санкцията са съобразени смекчаващите и отегчаващите обстоятелства. Навежда доводи, че не следва да се уважава искането за разноски на жалбоподателя, тъй като делото е образувано преди законодателните изменения на ЗАНН в тази насока.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На основание Заповед № ДАЕУ-15996/12.08.2020 г. на Председателя на ДАЕУв периода 17.08.2020 г. до 30.08.2020 г. е извършена проверка по документи, без посещение на място, на МЗХГ за спазване на изискванията на ЗЕУ и подзаконовите актове за прилагането му. В резултат направените констатации при проверката е изготвен Протокол с изходящ номер 53 от 2.9.2020 г., съгласно който са дадени задължителни предписания, който протокол е бил връчен на Министъра на земеделието, храните и горите на 3.9.2020 г. чрез системата за сигурно електронно връчване, от когато е започнал да тече срокът за изпълнение на предписанията. В ДАЕУ били депозиран две писма, в първото от които Главният секретар на МЗХГ посочвал, че не се предоставят електронни услуги поради спецификата на свързаната с тях дейност, а второто съдържало описание и доказателства за предприети действия по изпълнение на дадените указания. В резултат на проверка за изпълнението им след изтичане на срока е съставен констативен протокол с изходящ номер КП-92/17.11.2020 г., в който било констатирано, че три от дадените шест предписания са изпълнени и нарушенията, описани в тях са били преустановени, а за останалите три, които не са били изпълнени в указания срок бил съставен АУАН № 4/27.11.2020 г. По отношение на част от описаните в него нарушения, АНО е приел, че представляват маловажен

случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като за това, че всички административни услуги в рамките на МЗХГ не се прилагат и по електронен път е издал обжалваното НП № 5 от 19.04.2021г., издадено от КК.Б.Д – Главен секретар на Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ), гр. София, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ, на Г. ХР. СТ., в качеството му на Главен секретар на Министерство на земеделието, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева. АНО е приел в мотивите на НП, че в писмо с рег. номер 12-5393/03.11.2020 г. главният секретар на МЗХГ прави изявление, с което признава, че Министерството не предлага електронни услуги и по електронен път с твърдение, че това е поради спецификата на дейността, като не представя аргументи кой закон предвижда особена форма за извършване на тези действия, нито ангажира доказателства.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел В. СТ. Р., който е бил ръководител на проверяващия екип и е съставил процесния АУАН, като съдът кредитира показанията му като подробни, последователни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити.

Съставените АУАН и НП съдържат всички изискуеми по закон реквизити, включително описание на нарушението, а правната му квалификация се съдържа и в обстоятелствената част на НП, поради което съдът намира за неоснователни изложените в тази насока възражения.

Съдът намира за неоснователни доводите, че случаят е маловажен по

смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението накърнява интересите на широк кръг от граждани, които биха ползвали съответните административни услуги по електронен път и високите очаквания, които би следвало да има обществото към публичните институции по отношение на спазването на закона.

Съгласно чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ *„административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, са длъжни да предоставят всички услуги в рамките на своята компетентност и по електронен път, освен ако закон предвижда особена форма за извършване на отделни действия или издаване на съответни актове.“*

В случая липсва законова разпоредба, която да изключва приложението на чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ по отношение на административни услуги, предоставяни от МЗХГ, а позоваването в жалбата на подзаконови нормативни актове в тази насока не е от естество да запълни бланкета на цитираната разпоредба, доколкото в същата е предвидено особена форма за извършване на отделни действия или издаване на съответни актове да е предвидено в закон.

Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗЕУ *„длъжностно лице или лице, осъществяващо публични функции, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 2, ал. 1, чл. 3, 4, чл. 5, ал. 2, чл. 6, ал. 1, чл. 7д, ал. 3, чл. 7е, ал. 3 и 4, чл. 7ж, ал. 1, чл. 8, ал. 2 и 3, чл. 10 - 16, чл. 30 - 38, чл. 40, ал. 1, чл. 42, ал. 2, чл. 43, 44, 46, 52, 53, 56, 58а и чл. 59а, ал. 2, се наказва с глоба в размер от 500 до 1500 лв., освен ако деянието не съставлява престъпление“.*

С поведението си на пътя, жалбоподателят е извършил описаното в АУАН и НП нарушение на чл. 8, ал. 2 от МЗХГ, тъй като към датата на съставяне на процесния АУАН не всички административни услуги, извършвани от Министерството, са били достъпни и по електронен път.

От субективна страна нарушението е извършено от жалбоподателя при форма на вината пряк умисъл – съзнавал е общественоопасния характер на деянието си, предвиждал е настъпването на обществено опасните последици и пряко е целял настъпването на същите, доколкото е бил наясно с указанията на ДАЕУ за отстраняване на нарушенията и спазване на законовите изисквания, както и със срока, в който същите е следвало да бъдат изпълнени.

Предвиденото в административно наказание „глоба“ е наложено в законоустановения минимален размер, поради което за съда не съществува възможност да ревизира същия, като го намали.

Предвид изложеното, съдът счита, че обжалваното НП е правилно и

законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон и следва да бъде потвърдено изцяло.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 5 от 19.04.2021г., издадено от КК.Б.Д – Главен секретар на Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ), гр. София, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ, на Г. ХР. СТ., в качеството му на Главен секретар на Министерство на земеделието, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____